

PRESENTACIÓ

El P. Xiberta fou un veritable estudiós i un gran mestre de teologia: un científic, segons l'expressió més autèntica de la paraula. Aquesta realitat respongué a una vocació sinceríssima. Per això fou un home allunyat de fresses, sorolls o escarafalls. Tingué la solidesa que comporta el treball científic, la dedicació al magisteri i la investigació seriosa i responsable.

Si repasseu el «curriculum vitae» del P. Xiberta, hi descobrireu, abans de tot, una llarga dedicació a l'ensenyament de la teologia: una vintena d'anys! Després hi trobareu càrrecs i activitats que suposen moltes hores d'estudi i de treball. Els fruits els comptareu en la bibliografia que, malgrat no ésser excessivament copiosa, és no obstant suficient per acreditar un teòleg, sòlid i fecund.

En les obres publicades, veureu primer de tot la influència del cardenal Ehrle, l'historiador; després la del P. de la Taille, el teòleg. Per això, al costat d'uns escrits més aviat històrics — que el feren endinsar en la teologia medieval —, s'hi troben els treballs teològics en els tres camps que ell més cultivà: la introducció a la teologia, la problemàtica del sagrament de la penitència i la cristologia.

El P. Xiberta, en el seu magisteri, no fou un repetidor de teologia, transmetent el text d'un manual als alumnes amb una metodologia pedagògica, més o menys encertada. Fou un capdavanter. Ho demostra la seva postura en les qüestions del sagrament de la penitència, en les quals s'avançà al Concili Vaticà II. Ho prova també la seva postura en el tractat d'Església, on defensà sempre la collegialitat episcopal, reprenent el fil trencat en els ensenyaments del Concili Vaticà I. Ho palesa, finalment, la seva síntesi cristològica, on s'hi descobreix tota la capacitat penetradora del seu intel·lecte privilegiat.

L'aportació científica del P. Xiberta en el camp de la teologia obté, doncs, un balanç altament positiu. Igual — diria jo — que la seva humilitat. El seu tracte senzill era indiscutible i edificant alhora. Més d'una vegada — durant les sessions del Vaticà II — em visità en la meua habitació del Col·legi Espanyol de Roma, on comentàvem les incidències de les discussions viscudes per ambdós a l'aula conciliar. De les converses amb ell, hom en sortia sempre admirat per dues coses: una era el seu gran coneixement de la teologia; l'altra el seu aire senzill, propi d'una persona que no es dona cap mena d'importància, de l'home que viu primàriament per a la ciència. Això el portà, en la seva vida, a un altre tipus d'activitats. Les monges carmelites calçades coneixen prou bé tot el que féu per a elles, per tal d'orientar-les, d'aconsellar-les abans i després del Concili, d'animar-les en llur vocació religiosa, i d'aconduir-les pel camí de l'aprofundiment en la fe i en l'amor a l'Església.

El P. Xiberta és una d'aquelles persones que passen pel món sense fer fressa; però fent bona feina. Aquí, en aquest volum, es publica una de les seves obres més interessants, sobretot si es té en compte el temps en què fou composada. Els coneixedors i amants de la teologia estimaran el P. Xiberta pel que realment valgué. És cert que la ciència teològica — com totes les ciències — va fent el seu camí i moltes de les opinions defensades en altre temps queden enrera. Però donar a conèixer les explicacions dels teòlegs en el temps que foren propugnades per tal de copsar-ne llur valor és digne de lloança: és obra profitosa i un deure de justícia.

Els catalans hem d'estimar el P. Xiberta, perquè és una autèntica glòria de casa nostra. La seva senzillesa no amulla cap dels seus mèrits. Potser estem massa acostumats a cotitzar — de vegades exageradament — les persones que surten molt en els periòdics, gràcies a les notícies de premsa. La veritable glòria rau en el saber quiet i profund. Per això els pobles saben descobrir el valor autèntic de les persones que constitueixen la trama de llur història i consignen els seus noms amb lletres d'or. E. P. Xiberta és una glòria nostra: perquè nasqué a Sta. Coloma de Farners — que és també el meu poble natal — i perquè sempre es sentí vinculat a la nostra terra, estimant-la i fent pròpies les seves ànsies culturals. En la historiografia teològica de Catalunya, el P. Xiberta ocupa un lloc d'honor.

Ha fet bé la Secció de Sant Pacià de la nostra Facultat de Teologia de Barcelona de publicar aquest volum en homenatge al P. Xiberta. Era un deure de justícia i és també un motiu de joia per a tots els qui estimen la teologia i per a tots els qui saben honorar les nostres glòries culturals.

Cardenal NARCÍS JUBANY

Gran Cancellier de la Facultat de Teologia
de Barcelona

Ha estat de la Secció de Segon Ensenyament de l'Institut de Teologia de la Facultat de Teologia de la Universitat de València, i ha estat nomenat a l'ensenyament de la Teologia del Segon Ensenyament al mateix Institut de Segon Ensenyament de la Facultat de Teologia de la Universitat de València. És autor de diversos llibres i articles de recerca i ha participat en diverses conferències i cursos de formació.

València, 15 de març de 1994.

Dr. D. J. VILA VILA